

ת"פ 33614/01/22 - מדינת ישראל נגד סלאח אבו עסב (עציר),

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 33614-01-22 מדינת ישראל נ' אבו
עסב(עציר)

לפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

על ידי ב"כ עו"ד חני שפירא

נגד

הנאשם

סלאח אבו עסב (עציר),

על ידי ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, לאחר שחזר בו מכפירתו בכתב האישום המתוקן בשלישית, בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור, לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 (להלן: "**חוק המאבק בטרור**"), בעבירה של התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, (להלן: "**החוק**"), בעבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, לפי סעיף 329 (א) (2) יחד עם סעיף 29 לחוק וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור, בעבירה של פעולה בנשק למטרות טרור, לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור. בגדרי הסדר הטיעון הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש.

2. על פי עובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן בשלישית, במהלך השנים 2020-2021 בוצעו ע"י צעירים רבים בשכונה עיסאווייה בירושלים (להלן: "**השכונה**"), הפרות סדר קשות ומרובות כנגד כוחות הביטחון אשר כללו יידוי אבנים, בקבוקי תבערה וירי זיקוקים לעבר כוחות הביטחון בעת פעילותם בשכונה. החל ממאי 2021, הוקמה התארגנות מוסדרת בשכונת עיסאווייה בירושלים שמטרתה לפעול יחד לשם ייזום, הכנה, ארגון וביצוע של מעשי טרור וכן פעולות בנשק לביצוע מעשי טרור כנגד כוחות הביטחון במסגרת הפרות סדר אלימות בשכונה, וזאת כדי לזרוע פחד וטרור ועל מנת למנוע מהמשטרה להיכנס לשכונה. להתארגנות חברו צעירים אשר חולקו לשתי חוליות (להלן: "**הארגון**"). כל חוליה מנתה בין שבעה לעשרה חברים, אשר מוינו על פי מקום מגוריהם על מנת להקל על ביצוע העימותים. בראש כל חוליה עמד מנהיג אשר היה אחראי על ארגון הפעילות. בראש חוליה אחת עמד עומר מחמוד (להלן: "**החוליה הראשונה**"), ובראש החוליה השנייה עמד אחר שזהותו ידועה למאשימה (להלן: "**החוליה השנייה**" ו"**האחר**" בהתאמה).

3. במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר למועד המתואר באישום 2, הצטרף הנאשם לחוליה השנייה. כמנהיג ומנהלי הארגון והחוליות היו עומד מחמוד והאחר, יוזמים הפרות סדר אלימות, מארגנים אותן, וכן היו מתאמים ביניהם את פעילות הארגון והחוליות. החוליות פעלו בשני מקומות מפגש קבועים בשכונה (להלן: "**מקומות המפגש**"), בהם סברו כי יכלו לבצע את פעילותם באין מפריע: חדר בבית נטוש באזור מחסן שבשכונה (להלן: "**החדר הנטוש**"), ובאדמות הסמוכות לבית הנאשם (להלן: "**האדמות**").

4. במסגרת פעילות הארגון, אספו חברי החוליות כספים מחבריהם, באמצעותם נהגו לקנות זיקוקים לשם ירי על כוחות הביטחון בהפרות סדר אלימות, וכן גלוני בנזין לצורך הכנת בקבוקי תבערה לשם השלכתם לעבר כוחות הביטחון, במטרה לפגוע בהם ממניע לאומני אידיאולוגי. חברי ההתארגנות היו מקבלים מעת לעת החלטות לפיהן יש ליזום או להשתתף בהתפרעות כנגד כוחות הביטחון, היו יוצרים קשר זה עם זה באמצעות שיחות באפליקציית "וואטסאפ" בלבד, ומודיעים זה לזה להתכנס להתפרעות. כדי להסוות את מעשיהם, נדברו חברי הארגון ביניהם, להשתמש בשיחות הטלפון במילות קוד כגון: "בוא נלך לשתות", או "בוא נלך לעשן". או אז, בשיטת פעולה קבועה, היו חברי ההתארגנות מתכנסים במקומות המפגש, מביאים למקום זיקוקים וגלוני בנזין, מכינים עשרות בקבוקי תבערה, יוצאים לנקודות מרכזיות בשכונה, ותוקפים את כוחות הביטחון באמצעות בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים. לעיתים היו חברי הארגון, במסגרת פעילותם בו, גוררים פחי אשפה גדולים למרכזי צירים ראשיים בשכונה ומציתים אותם, וכל זאת במטרה למשוך למקום את כוחות הביטחון על מנת לפגוע בהם ולהפריע להם בפעולתם. משהגיעו כוחות הביטחון למקום היו חברי ההתארגנות מיידים עליהם אבנים, חפצים, בקבוקי תבערה וזיקוקים, אותם הכינו מבעוד מועד, וכל זאת כדי לפצוע אותם ולפגוע בהם פגיעה חמורה, והכל ממניע לאומני-אידיאולוגי ובמטרה לעורר פחד או בהלה בציבור וכדי למנוע מכוחות הביטחון לפעול בשכונה. אישום 2 המפורט להלן, בוצע במסגרת הארגון ובמתכונת האמורה באישום זה. במעשיו המתוארים לעיל, היה הנאשם חבר בארגון טרור שנטל חלק בפעילות הארגון, וביצע פעילות בעבור הארגון או במטרה לקדם את פעילותו.

5. על פי עובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, ביום 17.11.21, היום בו ביצע תושב השכונה, עומר אבו עסב, פיגוע בעיר העתיקה ונוטרל, החליטו חברי הארגון והנאשם, ליזום התפרעויות אלימות על מנת לציין את זכרו. לצורך האמור, בשעות הלילה, נפגשו חברי החוליות והנאשם בחדר הנטוש, וייצרו שם 25 בקבוקי תבערה. לאחר מכן, עטו חברי החוליות והנאשם על פניהם רעלות, הלכו אל סמוך למכולת עליאן בשכונה, וחסמו את הכביש באמצעות פחי אשפה גדולים ובוטרים אשר היו במקום. כאשר הגיעה המשטרה למקום, החלו חברי החוליות והנאשם להשליך אבנים, בקבוקי תבערה וכן ירו זיקוקים לעבר כוחות הביטחון. הנאשם ידה מספר בקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון, ממרחק 30 מטרים והכל מתוך מניע לאומני-אידיאולוגי. חלק מבקבוקי התבערה והזיקוקים שנזרקו פגעו סמוך מאוד לשוטרים באופן שסיכן את חייהם, ואחד מבקבוקי התבערה אף פגע בשיח סמוך לשוטרים והציתו.

6. ב"כ הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר לעניין העונש, מאחר שמדובר בנאשם בן 23 שאין חובת תסקיר בעניינו.

7. ב"כ המאשימה טענה, אשר לנסיבות ביצוע העבירות, כי הנאשם היה חלק מארגון טרור מסודר ומובנה עם שיטות פעולה ושפת קוד של ארגון אשר התפתח בעיסאווייה. הארגון יזם הפרות סדר והפריע לכוחות הביטחון. אומנם, אין מדובר בארגון טרור המוכרז בחוק, אלא בארגון טרור על פי הגדרות חוק המאבק בטרור. על כן, ההחלטה להגדיר אותו כארגון טרור התקבלה בדרגים הגבוהים של הפרקליטות, בשל ההבנה שמדובר בחוליות מסודרות עם מפקדים, בסיסים, שפה משותפת, שיטות לחימה מסודרות, ואף גייסו כספים עבור הפעילות. ב"כ המאשימה הדגישה, כי מדובר בתופעה שיש להילחם בה, במיוחד כאשר מדובר בהתפרעויות יזומות מרובות ומתוכננות, אשר פוגעות במשילות בצורה קשה, באופן שכוחות הביטחון מתקשים להיכנס לשכונות האלה. מאז מעצר עשרים חברי הארגון, שורר בשכונה שקט יחסי, וב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט להצטרף למאבק באמצעות ענישה מרתיעה. על פי האישום השני, הנאשם ייצר בקבוקי תבערה עבור ההתפרעויות, חברי החוליות עטו עליהם רעלות, התכוננו מראש להתפרעויות, וידו אבנים בקבוקי תבערה וזיקוקים. כאשר אחדים מבקבוקי התבערה שיידו המתפרעים נפלו בסמוך לשוטרים ואחד מהם אף הצית שיח. הנאשם בעצמו יידה מספר בקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון. ב"כ המאשימה הדגישה, כי מדובר בעבירות על פי חוק המאבק בטרור, אשר כמצוות המחוקק יש להחמיר בענישה בגין.

8. ב"כ מאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש נפרד לאישום הראשון הנע בין 22 ל-50 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה. אשר לאישום השני עתרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 40 ל-60 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה.

9. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשימה, כי אומנם הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, עם זאת הנאשם צבר לחובתו עבר פלילי רלוונטי, כאשר ריצה בעבר שלושה עונשי מאסר. בנוסף, הנאשם בן 23, מהמבוגרים שבחבורה, שלא התבקש תסקיר בעניינו. כמו כן, יש להתחשב בשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, ולכן עתרה להשית על הנאשם עונש כולל של 65 חודשי מאסר בפועל.

10. מנגד, הדגיש ב"כ הנאשם, כי אין מדובר על חברות בארגון טרור אשר הוכרז על ידי מדינת ישראל ככזה, אלא מדובר בארגון מקומי אשר פעל בתוך עיסאווייה, ולא ביצע פיגועים במקומות שונים, זאת בשונה מארגון טרור מוכרז. על כן טען למתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

11. אשר לעונש המתאים נטען, כי אמנם הנאשם בגיר שצבר לחובתו עבר פלילי, אך עברו הפלילי אינו משמעותי. עוד ביקש להתחשב בכך שכן דודו נהרג ביום ביצוע העבירות באישום השני. לדידו, בהתחשב בעונש שהוטל על המעורבים האחרים, ובכך שהנאשם היה מעורב באירוע אחד בלבד ובחברות פעילה בארגון הטרור, יש להשית עליו עונש כולל של 26 חודשי מאסר בפועל.

12. הנאשם בדבריו האחרונים ביקש מבית המשפט להשתחרר מהמאסר על מנת שיוכל ללמוד. טרם מעצרו למד הנדסת חשמל והוא מעוניין להמשיך בלימודיו. בנוסף, מסר שרוצה להתחתן והמעצר עיכב את כל מה שתכנן. הנאשם ציין, כי "הפיגוע" בו נהרג בן דודו גרם לו להיות במצב נפשי קשה. לסיום, ביקש מבית המשפט להכריע בצדק ולהתחשב בו.

דין והכרעה

13. בעניינינו נדון עניינם של שבעה מעורבים נוספים בבית המשפט העליון במסגרת ע"פ 8144/22 **מדינת ישראל נ' מחמד ראזם** (30.1.23) (להלן: "**פסק דין ראזם**"), כאשר בעניינם נקבע מתחם נפרד לעבירת החברות הפעילה בארגון טרור ולפעילות עצמה. גם הצדדים לא היו חלוקים בעניין זה וטענו למתחמים נפרדים. על כן מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בשל כל אישום.

14. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

15. הערך המוגן בבסיס עבירת חברות פעילה בארגון טרוריסטי הוא הגנה על ביטחון המדינה ושלומו הציבור. העונש המקסימלי הקבוע בחוק המאבק בטרור התשע"ו-2016, בעבירת חברות פעילה בארגון טרור עומד על 7 שנות מאסר.

16. הערכים המוגנים העומדים בבסיס יתר העבירות בהן הורשע הנאשם, הם שמירה על רכוש הזולת, וכן שמירה על שלמות החיים הנפש והגוף, והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה, אשר הפגיעה בהם גם מהווה קריאת תיגר על רשויות החוק והאכיפה וכן השמירה על הסדר הציבורי.

17. כבר נקבע זה מכבר, כי כאשר מדובר בעבירות שבוצעו מתוך מניע לאומני אידיאולוגי נדחים ככלל שיקולי ענישה אחרים, ובהם נסיבות אישיות ושיקולי שיקום, מפני שיקולי ההגנה על שלום הציבור וביטחונו ושיקולי הרתעת היחיד והרבים (ע"פ 3793/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.5.2020); ע"פ 2626/15 **עבד נ' מדינת ישראל** (7.6.2016)). על-כן נדרש, כי בעבירות אלה תוטל ענישה מחמירה, הן משיקולי גמול והוקעת המעשים, הן מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הממשי הנשקף ממבצעי המעשים, והן מטעמים של הרתעה - אישית וכללית.

18. עבירת הנשק שנועדה למטרות טרור מגלמת בחובה, כשלעצמה, פגיעה בביטחון המדינה ובביטחון הציבור. על פי סעיף 30 לחוק המאבק בטרור העונש המקסימלי בגין עבירה זו הוא 20 שנות מאסר. בשל העובדה שחוק המאבק בטרור הוא חוק חדש באופן יחסי, אין פסיקה ענפה הנוגעת לכל סעיף בחוק זה, אך ברור מלשון הסעיף, כי המדובר בעבירה שהמחוקק מייחס לה חומרה מיוחדת.

19. בנוסף, ראוי לזכור, כי בעניינינו נקבע שהנאשם ביצע חלק מהעבירות המיוחסות לו בנסיבות של מעשה טרור, כמשמעו בחוק המאבק בטרור. כאמור, לצד עבירת חבלה בכוונה מחמירה, בכתב אישום זה, צורף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, המאפשר במקרה של אירוע טרור, להשית את כפל העונש הקבוע בצד העבירה, אך הגביל באופן מידתי את רף הענישה ללא יותר מ-25 שנה. עונש מאסר זה מבטא את החומרה הרבה שמייחס

המחוקק לביצוע העבירה, עמדה המשקפת את היחס החברתי כלפי פגיעה בערכים של חיי אדם, בריאותו ושלמות גופו.

20. התפיסה שביסוד החמרת הענישה, היא שהיותה של עבירה מסוימת מעשה טרור כהגדרתו בחוק, הרי היא "נסיבה מחמירה אינהרנטית". ייחודן של עבירות אלו מצדיק "הדגשה מיוחדת הן של תכלית ההרתעה בענישה, והן של עקרון הגמול" (ראו: דברי ההסבר להצעת חוק המאבק בטרור, התשע"ה-2015, ה"ח הממשלה 1066, 1104).

21. על פי סעיף 1(2) לחוק המאבק בטרור, מטרות הענישה המיוחדות הן מאבק בטרור, מניעתו וסיכולו, כך שהחוק שם דגש על תכלית ענישה מסוג הרתעה בעבירות טרור כדלהלן:

**"מטרתו של חוק זה לקבוע הוראות בתחום המשפט הפלילי והמנהלי לרבות סמכויות אכיפה מיוחדות, לצורך מאבק בטרור ובכלל זה לשם -
(2) מניעה וסיכול של עבירות טרור המבוצעות בידי ארגוני טרור או יחידים".**

22. לגבי עבירות שנקבע לגביהן כי הן בגדר מעשה טרור נפסק:

"המחוקק הורה על החמרת הענישה ועל עליית מדרגה במאבק בטרור במישור המשפט הפלילי. ואם זוהי מצוות המחוקק, הרי שתפקידו של בית המשפט ליישמה. לא נוכל אפוא להנחות את עצמנו עוד לפי מדיניות הענישה שנהגה עובר לכניסתו של חוק המאבק בטרור לתוקף, ולהותיר את הוראות החוק בבחינת משפט עלי ספר, הלכה ואין מורין כן" (ע"פ 1466/20 מדינת ישראל נ' פלוני (22.7.20), וכן לאחרונה בע"פ 6245/22 מדינת ישראל נ' פלוני (8.11.22)).

23. יפים הדברים לענייננו שנאמרו לאחרונה בפסק דין ראזם במסגרת האירועים בהם עסקינן:

"לא פעם, עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות אלימות הנעשות במסגרת התפרעות המונית ובייחוד כשהעבירות נעשות מתוך מניע לאומני (ע"פ 4585/22 מדינת ישראל נ' ערדא, פסקה 14 (25.7.2022)). מלבד הסכנה המוחשית בהתפרעות אלימה, מעשה זה אף זורה אימה וחרדה בציבור ומערער את יסודות שלטון החוק וגורמי האכיפה, בכך שהפורעים מלבים במו ידיהם את בעירת האלימות ומקשים על כוחות הביטחון להשיב את הסדר האזרחי והציבורי על כנו (ע"פ 2313/22 סרור נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (7.11.2022)).

על אותה הדרך, השלכת בקבוקי תבערה, יידוי אבנים וירי זיקוקים לעבר כוחות הביטחון במסגרת התפרעות, מהוות פעולות אשר עלולות להסב פגיעה מוחשית ברכוש בגוף ואף בחיי אדם (ע"פ 9821/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (30.11.2017)). בעובדה שלמרבית המזל לא נגרם נזק של ממש לחייהם של השוטרים, אין כדי להקהות את חומרת מעשי המשיבים כנטען (ע"פ 6245/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 13 (8.11.2022); ע"פ 2337/13 קואסמה נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (16.9.2013)). לו היה נגרם נזק נוסף - יש לשער כי היו מיוחסות להם עבירות

חמורות עוד יותר. בעבירות אלו, נדרשת מדיניות ענישה מחמירה אשר תשקף את חומרתן, תבטא סלידה חברתית מביצוע ותסייע במיגור מעשי אלימות אלו בכלל, ובפרט אלו המופנים כלפי כוחות הביטחון (ע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' אסווד, פסקה 10 (24.2.2022))."

24. אשר לענישה הנוהגת- קיים קושי לבחון את מדיניות הענישה הנוהגת וקשה לאתר פסיקה קיימת בהתאם לחוק המאבק בטרור, מאחר שמדובר בחוק חדש באופן יחסי. עיון בפסיקה מלמד על הטלת עונשי מאסר בגין יידוי בקבוקי תבערה זיקוקים ואבנים על רקע לאומני. העונשים הם פונקציה של גיל הנאשם, עברו הפלילי, הליך שיקומי, חומרת העבירות וריבוי האירועים, תוצאות המעשה, פוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש, ותכנון מוקדם. במקרה דנן כבר נקבעו מתחמים עונש הולם הן בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור והן אשר לאישום 2, וזאת במסגרת ת"פ 7425-03-22 **מדינת ישראל נ' ראזם** (24.10.22), והערעור עליו לבית המשפט העליון במסגרת פסק דין **ראזם**. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בשל עבירת החברות הפעילה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט העליון קבע ש"ניכר שהמתחם שנקבע מקל עמם באופן משמעותי" (שם בפסקה 20). אשר לשאר העבירות נקבע בבית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-48 חודשי מאסר, אך יוחסו לנאשמים שם מספר אישומים, ולנאשמים שיוחס להם אישום אחד נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-16 חודשי מאסר, אך שם דובר בעבירה בנסיבות פחות חמורות מעניינינו. אשר למתחמים אלה קבע בית המשפט העליון, כי הם מקלים עם המערערים (שם בפסקה 22). מאחר שהענישה הנוהגת נסקרה בהרחבה במסגרת הדיון בבית המשפט המחוזי, ובהתאם להערות בית המשפט העליון, לא מצאתי להרחיב בעניין זה, ואין לי אלא להפנות לאמור שם.

25. אשר לנסיבות ביצוע העבירות באישום הראשון, יש להתחשב בכך שהעבירות נעברו במסגרת ארגון טרור מוסדר בשכונת עיסאווייה בירושלים, אשר יזם הפרות סדר אלימות והפריע לכוחות הביטחון, על מנת לזרוע פחד ולמנוע מהמשטרה להיכנס לשכונה. מנגד, מדובר בארגון טרור מקומי אשר לא הוכרז על ידי מדינת ישראל. בנוסף, ההתארגנות פעלה למשך תקופה קצרה ופעילותה הסתיימה. במסגרת פעילות הארגון, חבריה אשר הנאשם היה חלק מהם ונטל חלק קידמו את פעילות הארגון באמצעות איסוף כספים, על מנת לקנות זיקוקים לשם ירי וגלוי בניין לשם הכנת בקבוקי תבערה. הם יצרו קשר זה עם זה על מנת להתכנס להתפרעות והשתמשו במילות קוד בטלפון. כמו כן נפגשו על מנת להכין את בקבוקי התבערה. בנוסף, הם גררו פחי אשפה למרכזים ראשיים בשכונה במטרה למשוך את כוחות הביטחון על מנת לפגוע בהם, ויידו לעברם אבנים, חפצים, בקבוקי תבערה וזיקוקים, אותם הכינו מבעוד מועד.

26. אשר לנסיבות ביצוע העבירות באישום השני, העבירות נעברו לאחר תכנון מוקדם, בצוותא ותוך שיתוף פעולה של חברי החוליות בארגון, לרבות אלה אשר הואשמו בכתב אישום נפרד במסגרת התפרעויות, והפרות סדר כלפי כוחות הביטחון לאחר שנפגשו חברי החוליה כולל הנאשם בחדר נטוש וייצרו 25 בקבוקי תבערה. חברי החוליה ביניהם הנאשם עטו על פניהם רעלות וחסמו את הכביש באמצעות פחי אשפה גדולים. העבירות נעברו במסגרת התפרעויות והפרות סדר כלפי כוחות הביטחון, מתוך מטרה למנוע את כניסתם אל שכונת עיסאווייה, ומתוך מניע לאומני-אידיאולוגי. חברי החוליה וביניהם הנאשם השליכו אבנים, בקבוקי תבערה וירי זיקוקים לעבר כוחות הביטחון, והנאשם יידה מספר בקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון, כך שפוטנציאל הנזק ממעשיו היה רב, ועלולים היו להוביל לקיפוח חייהם של השוטרים. עוד, כאמור, מדובר בעבירה על החוק למאבק בטרור

שגם עליהם נקבע כפל עונש. עם זאת, חרף חומרת המעשים והעובדה שנעשו באופן מאורגן ומתוך מניע לאומני-אידיאולוגי, ניתן משקל לכך שיידי בקבוקי התבערה והאבנים וירי הזיקוקים נעשה ממרחק 30 מטר, ולמרבה המזל בפועל לא נגרם כל נזק לאדם או לרכוש.

27. אשר לאישום הראשון, לאחר שהבאתי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, את מדיניות הענישה הנוהגת, ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ואת הערתו של בית המשפט העליון בעניין **ראזם** שהמתחם נקבע על הצד המקל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין 16 ועד 34 חודשי מאסר.

28. אשר לאישום השני, לאחר שהבאתי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, את מדיניות הענישה הנוהגת בשים לב לקביעת בית המשפט העליון לפיה מתחמי הענישה שנקבעו נגד הנאשמים בעבירות אלה מקלים עמם, ואת הנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר הנאשם הואשם באירוע נוסף אחד בלבד, אך מדובר באירוע החמור ביותר בכתב האישום, והוא השתתף בו באופן פעיל בהכנת בקבוקי התבערה, וביידויים לעבר כוחות הביטחון, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר.

העונש המתאים

29. במקרה דנן, לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה על הציבור או מטעמי שיקום שהרי הנאשם לא עבר הליך טיפולי שיקומי.

30. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. שקלתי לקולה, כי הנאשם צעיר בן 23, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר, הביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי עם שחרורו להתחתן ולהמשיך בלימודיו. הוא שוהה במעצר ממש במשך כשנה וחודשיים, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. מנגד, לחובת הנאשם שקלתי את עברו הפלילי המכביד, שכן על אף גילו הצעיר צבר הנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות הרלוונטיות לענייננו- הפרעת שוט, הפרת הוראה חוקית, גילוי הזדהות עם ארגון טרור בפומבי, השתתפות בהתפרעות בגינם ריצה שלושה עונשי מאסר בפועל. הרשעתו האחרונה היא משנת 2021, כאשר זמן קצר לאחר שחרורו מהמאסר חזר הנאשם לסורו וביצע את העבירות שלפניי. בשים לב לאלה וכן לכך שהנאשם לא עבר הליך טיפולי שיקומי יש לתת דגש בעניינו על שיקול הרתעת היחיד.

31. בנוסף, בעבירות מסוג זה יש צורך לתת דגש נכבד על שיקולי הרתעת הרבים, נוכח ריבוי עבירות מסוג זה ברחבי ירושלים, המבוצעות רובן ככולן על ידי צעירים.

32. כאמור, כאשר מדובר בעבירות אשר מבוצעות ממניע אידיאולוגי-לאומני, באיזון בין שיקולים אלה לבין שיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור, יש לתת משקל מוגבר לשיקולים האחרונים. המסר העונשי שיש להשמיע באופן

חד וברור הוא כי מעשים מעין אלו, הם חמורים ויש להוקיעם מכל וכל.

33. אשר לשיקולי אחידות בענישה יפים הדברים שנאמרו מפי בית המשפט העליון, כפי שיפורט להלן:

"אין חולק כי במסגרת עקרון אחידות הענישה על בית המשפט להתחשב בעונשים שהוטלו על אחרים, הגם שהפסיקה הדגישה כי עקרון זה אינו חזות הכל ויכול שיסוג מפני עקרונות וערכים אחרים" (ע"פ 993/16 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.16)).

34. עוד נקבע, כי **"עקרון אחידות הענישה בפלילים מחייב כי במצבים דומים מבחינת אופי העבירות ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים, ראוי להחיל במידת האפשר שיקולי ענישה דומים"** (ע"פ 5814/14 עספור נ' מדינת ישראל (14.06.15), בפסקה 7). עם זאת, נפסק כי אין מדובר בכלל 'מתמטי', וכי אין דין אחד לכל העבריינים המורשעים באותו סוג של עבירות (ראו: ע"פ 5080/15 עביד נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (10.03.16) (ע"פ 4154/16 דהוד נ' מדינת ישראל (19.1.17), פסקה 13).

35. לפיכך, בנוסף לשיקולי הענישה שמנתי לעיל, יש לשקול גם את העונשים שהוטלו על מעורבים אחרים במסגרת בפרשה זו, במסגרת ת"פ 7425-03-22 **מדינת ישראל נ' ראזם** (24.10.22), והערעור עליו לבית המשפט העליון במסגרת פסק דין **ראזם**, כאשר מדובר בצעירים בני 20 בעת ביצוע העבירות, שסירבו לשתף פעולה עם שירות המבחן, כפי שיפורט להלן:

א.נאשם 1, מחמד ראזם, הורשע במסגרת הסדר טיעון בשלושה אישומים- בעבירת חברות פעילה בארגון טרור, שתי עבירות התפרעות, מעשה טרור של ניסיון הצתה בצוותא, שלוש עבירות פעולה בנשק למטרת טרור מהן שתי עבירות נשיאת נשק ועבירת ייצור נשק אחת, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ומעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 40 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט העליון החמיר בעונשו והשית עליו 56 חודשי מאסר בפועל. חלקו של נאשם 1 בתיק זה הוא דומיננטי יותר מחלקו של הנאשם הנדון בעניינו, לנאשם 1 מיוחסים שלושה אישומים וביניהם שני אישומים העוסקים במעשים המיוחסים לארגון הטרור. בעוד שבמקרה דנן עסקין בנאשם שמיוחס לו אישום אחד העוסק במעשים המיוחסים לארגון הטרור.

ב. נאשם 2, אחמד אבו עסב, הורשע במסגרת הסדר טיעון בשלושה אישומים- בעבירת חברות פעילה בארגון טרור, שתי עבירות התפרעות, מעשה טרור של ניסיון הצתה בצוותא, שתי עבירות פעולה בנשק למטרת טרור מהן עבירה אחת של נשיאת נשק ועבירת ייצור נשק אחת, ומעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 46 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת 4 חודשי מאסר מותנה, ובית המשפט העליון החמיר בעונשו והשית עליו 62 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת 4 חודשי מאסר מותנה. חלקו של נאשם 2 בתיק זה הוא דומיננטי יותר מחלקו של הנאשם הנדון בעניינו, לנאשם 2 מיוחסים שלושה אישומים וביניהם שני אישומים המיוחסים לארגון הטרור. כמו כן, לנאשם 2 עבר פלילי בעבירת מעשה טרור של ניסיון הצתה ופעולה בנשק למטרות טרור בגין ריצה 16 חודשי מאסר בפועל, והוא עבר את העבירות הנדונות בעת שתלוי נגדו מאסר מותנה.

ג. נאשם 3, מוחמד מוסטפא, הורשע במסגרת הסדר טיעון בשלושה אישומים- בעבירת חברות פעילה בארגון טרור, שתי עבירות התפרעות, שתי עבירות מעשה טרור של ניסיון הצתה בצוותא, ארבע עמוד 8

עבירות פעולה בנשק למטרת טרור מהן שתי עבירות של נשיאת נשק ושתי עבירות ייצור נשק, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ומעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 46 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה, ובית המשפט העליון החמיר בעונשו והשית עליו 62 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה. חלקו של נאשם 3 בתיק זה הוא דומיננטי יותר מחלקו של הנאשם הנדון בעניינו, לנאשם 3 מיוחסים שלושה אישומים וביניהם שני אישומים העוסקים במעשים המיוחסים לארגון הטרור. כמו כן, לנאשם 3 עבר פלילי בעבירת הכנת עבירה בחומרים מסוכנים בגינה ריצה עונש של 45 חודשי מאסר בפועל, והוא עבר את העבירות הנדונות בעת שתלוי נגדו מאסר מותנה.

ד. נאשם 4, אסמעי'ל מחיסן, הורשע במסגרת הסדר טיעון בשלושה אישומים- בעבירת חברות פעילה בארגון טרור, שתי עבירות התפרעות, מעשה טרור של ניסיון הצתה בצוותא, ארבע עבירות פעולה בנשק למטרת טרור מהן שתי עבירות של נשיאת נשק ושתי עבירות ייצור נשק, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ומעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של 38 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט העליון החמיר בעונשו והשית עליו 54 חודשי מאסר בפועל. חלקו של נאשם 4 בתיק זה הוא דומיננטי יותר מחלקו של הנאשם הנדון בעניינו, לנאשם 4 מיוחסים שלושה אישומים וביניהם שני אישומים העוסקים במעשים המיוחסים לארגון הטרור.

ה.נאשם 5, חאלד מחיסן, הורשע במסגרת הסדר טיעון בשלושה אישומים- בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור, שתי עבירות התפרעות, שתי עבירות מעשה טרור של ניסיון הצתה בצוותא, שלוש עבירות פעולה בנשק למטרת טרור מהן שתי עבירות של נשיאת נשק ועבירת ייצור נשק אחת, ושתי עבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של 46 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה. בית המשפט העליון החמיר בעונשו והשית עליו 62 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה. חלקו של נאשם 5 בתיק זה הוא דומיננטי יותר מחלקו של הנאשם הנדון בעניינו, לנאשם 5 מיוחסים שלושה אישומים וביניהם שני אישומים העוסקים במעשים המיוחסים לארגון הטרור. כמו כן, לנאשם 5 עבר פלילי בעבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות בגינה נגזר עליו מאסר מותנה והוא עבר עבירה זו בעת שתלוי נגדו מאסר מותנה.

ו. נאשם 6, עבדאללה אבו ריאלה, הורשע במסגרת הסדר טיעון באישום אחד- בעבירות של התפרעות, מעשה טרור של ניסיון הצתה בצוותא, פעולה בנשק למטרת טרור שעניינה עבירת נשיאת נשק. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת 6 חודשי מאסר מותנה. בית המשפט העליון החמיר בעונשו והשית עליו 18 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת 6 חודשי מאסר מותנה. חלקו של נאשם 6 בתיק זה הוא קטן יותר מחלקו של הנאשם הנדון בעניינו, לנאשם 6 מיוחס אישום אחד בלבד העוסק במעשים המיוחסים לארגון הטרור מבלי שיוחסה לו עבירת החברות הפעילה בארגון הטרור, וכמו כן הוא הצטרף לאירוע רק בשלב שני ולא היה מעורב בהכנת בקבוקי התבערה. בנוסף, לנאשם 6 עבר פלילי בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות בגינה ריצה עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, והוא עבר את העבירה בעת שתלוי נגדו מאסר מותנה, בעוד שלנאשם שלפניו 3 הרשעות קודמות.

ז. נאשם 7, קאסם דרבאס, הורשע במסגרת הסדר טיעון באישום אחד- בעבירות של התפרעות, מעשה טרור של ניסיון הצתה בצוותא, פעולה בנשק למטרת טרור שעניינה עבירת נשיאת נשק. בית המחוזי השית עליו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה. בית המשפט העליון החמיר בעונשו והשית עליו 18 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה. חלקו של נאשם 7 בתיק זה הוא קטן יותר מחלקו של הנאשם הנדון בענייננו, לנאשם 7 מיוחס אישום אחד בלבד העוסק במעשים המיוחסים לארגון הטרור מבלי שיוחסה לו עבירת החברות הפעילה בארגון הטרור, וכמו כן הוא הצטרף לאירוע רק בשלב שני ולא היה מעורב בהכנת בקבוקי התבערה. בנוסף, לנאשם 7 עבר פלילי בעבירת הכנת עבירה בחומרים מסוכנים בגינה ריצה עונש של 45 ימי מאסר בפועל והוא עבר עבירה זו בעת שתלוי נגדו מאסר מותנה, בעוד שלנאשם שלפניי 3 הרשעות קודמות..

36. סוף דבר, באיזון בין מכלול השיקולים, מצאתי לגזור על הנאשם עונש כולל, כדלהלן:

א. 47 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו 3.1.22, וכן בניכוי ימי מעצרו מחודש דצמבר 2021 (17 יום) .

ב. מאסר מותנה למשך 12 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, על אחת מהעבירות בהן הורשע, למעט עבירת התפרעות, או עבירת נשק מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת התפרעות או עבירת נשק מסוג עוון או עבירת אלימות מסוג עוון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א אדר תשפ"ג, 14 מרץ 2023, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.